

1. **Het progressiesysteem is het geheel aan insignes en badges.** Het werken met insignes stimuleert jeugdleden zich te ontwikkelen, waarbij ze nieuwe kennis en vaardigheden opdoen. Naarmate de jeugdleden ouder worden, gaan ze zelf actiever richting geven aan hun eigen ontwikkeling. Ze worden zich steeds meer bewust van de kennis en vaardigheden die ze hebben opgedaan en willen opdoen. Het werken met insignes geeft ook erkenning voor het geleerde, maakt de individuele vooruitgang zichtbaar en geeft ruimte aan individuele interesses. Meer informatie over de insignes en badges vind je op de [Activiteitenbank](#).
2. **Leefwereld gaat over de steeds groter wordende wereld van kinderen en komt terug in de schaalgrootte van de activiteiten bij Scouting.** De wereld van jeugdleden wordt groter naarmate ze ouder worden. Bij kinderen rond de vijf en zes jaar staat vooral het gezin centraal, terwijl dat voor jongeren van 18 jaar en ouder de hele wereld is. Dat geldt voor hun dagelijkse leven en dat zien we ook terug in het Scoutingprogramma. De schaalgrootte waarop we activiteiten doen, breidt zich steeds verder uit. Bevers doen vooral activiteiten in hun eigen speltak en hun eigen groep en een enkele keer met een regionale activiteit. Welpen doen al vaker mee aan regionale activiteiten. Scouts doen daarnaast ook mee met landelijke activiteiten. Explorers gaan weer een stapje verder en doen ook mee aan internationale activiteiten, veelal wel binnen Europa. En roverscouts gaan de hele wereld over. Meer informatie hierover vind je in de *Gidsen en Kompassen* per speltak.
3. **Jeugdparticipatie is het actief betrekken van kinderen en jongeren bij beslissingen over en vormgeving van hun eigen speltak, waarmee ze zelf richting leren geven aan hun eigen ontwikkeling.** We streven er bij Scouting naar de scouts te leren omgaan met de grondbeginselen van medezeggenschap, door een toenemende zeggenschap te krijgen over de inhoud en organisatie van het Scoutingprogramma. Scouting bouwt dit, naarmate de jeugdleden ouder worden, steeds verder uit, overeenkomstig [de participatieladder van socioloog Roger Hart](#). Dit loopt van informeren bij bevers, via raadplegen bij welpen, adviseren bij scouts en coproduceren bij explorers, tot (mee)beslissen bij de roverscouts.
4. **De progressiematrix is een overzicht van de invulling per speltak van de verschillende activiteiten die vallen onder de acht activiteitengebieden.** De progressiematrix kan gebruikt worden voor de invulling van het wekelijkse Scoutingprogramma van iedere speltak. Binnen de groep is het een hulpmiddel dat er voor zorgt dat de speltakken goed op elkaar aansluiten en dat het programma voor de leden uitdagend blijft. De progressiematrix is een richtlijn waar je, als de situatie in je speltak of groep daar om vraagt, van af kunt wijken. Je kunt de [progressiematrix in z'n geheel of per speltak downloaden](#).
5. **Subgroepen worden ingezet als een manier van samenwerken binnen de speltak, gebaseerd op het feit dat kinderen en jongeren in kleine (vrienden)groepen van elkaar leren.** Het draagt bij aan de groeiende zelfstandigheid van jeugdleden en doet een beroep op hun medewerking, betrokkenheid en verantwoordelijkheid en biedt ze de kans ervaring op te doen met leiderschap. De invulling verschilt per speltak. Bevers hebben nog geen vaste subgroepen, zij leren nog samen te werken. Bij de welpen en scouts maken we gebruik van vaste subgroepen met vijf tot zeven jeugdleden, respectievelijk nesten en ploegen. Hierbij nemen de, meestal wat oudere, jeugdleden de rol van gids en helper respectievelijk (assistent) ploegleider op zich. Bij explorers en roverscouts zijn er geen vaste subgroepen meer, maar werkt de gehele afdeling of stam als één team samen. Het speltakbestuur heeft daarbij een coördinerende rol. Daarnaast wordt er op een projectmatige manier gebruik gemaakt van subgroepen, zoals bij het organiseren van de expeditie of een regionale activiteit. Meer informatie over de invulling per speltak vind je in de *Kompassen en Gidsen* en op de [Activiteitenbank](#).
6. **In de wet & belofte staat de basis van de manier waarop we met elkaar omgaan binnen Scouting verwoord.** Het zijn de spelregels van Scouting waaraan we ons committeren. De

inhoud ervan is aangepast aan de verschillende leeftijdsgroepen, waarbij aangesloten wordt bij de cognitieve en morele ontwikkeling van kinderen en jongeren. Zo is iets beloven voor bevers nog een vrij abstract begrip, terwijl roverscouts de betekenis van de wet en belofte ook kunnen doortrekken naar hun dagelijks leven en daar hun eigen keuzes in kunnen maken. In de *Kompassen* en *Gidsen* en op de [website](#) kun je de verschillende teksten vinden.

7. **Afnemende begeleiding & toenemende zelfstandigheid is de combinatie tussen het afnemen van de mate van (bege)leiding van de leidinggevenden en het toenemen van de zelfstandigheid van de jeugdleden.** Naarmate de jeugdleden ouder worden, verandert de rol die je als leidinggevende hebt. Van de leidinggevende die alles rondom de programmering en de organisatie van de speltak regelt bij de bevers, tot degene die van een afstandje bekijkt hoe de jeugdleden het allemaal zelf doen bij de roverscouts. Maar ook binnen een speltak heb je te maken met jonge en oudere kinderen, waar je de mate van (bege)leiding op aanpast. In de *Kompassen* en *Gidsen* kun je meer lezen over de invulling van jouw rol als leidinggevende bij de verschillende speltakken.

De zeven elementen van de doorlopende leerlijn zijn terug te voeren op de ontwikkeling van kinderen en jongeren, waardoor ze onderling samenhangen. Hoe ouder de jeugdleden worden, hoe minder begeleiding er is rondom programmering en organisatie. Het werken in subgroepen en bijvoorbeeld het gebruik maken van een troepraad, helpen daarbij. Op deze manier krijgen scouts steeds meer eigen verantwoordelijkheid en zelfbestuur. Uiteindelijk komt het erop neer dat het Scoutingprogramma dat we aanbieden aan onze jeugdleden op allerlei manieren aansluit bij hun ontwikkeling. Niet alleen in de activiteiten die we doen, maar ook in de manier waarop we de activiteiten aanbieden en in de manier waarop we met de jeugdleden omgaan.

